

Sygn. akt XVII AmT 79/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 28 grudnia 2018 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od Syndyka masy upadłości (...) Spółki Akcyjnej w upadłości z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 79/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 28 grudnia 2018 r., znak: (...), na podstawie art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1954 z późn. zm.), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) w związku z art. 206 ust. 1 P.t., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) S.A. w upadłości z siedzibą w W., w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017 nałożył na (...) S.A. w upadłości karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył Syndyk masy upadłości (...) S.A. w upadłości z siedzibą w W. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

1. Art. 343 ust. 2 prawa upadłościowego poprzez wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej za naruszenie obowiązków sprawozdawczych za 2017 r. - co skutkuje tym, iż należność z kary pieniężnej należałoby spłacić w pierwszej kolejności, jako koszty postępowania, zgodnie z art. 230 ust. 1 prawa upadłościowego,
2. Pominięcie okoliczności, że syndyk nie mógł wszystkich obowiązków sprawozdawczych wypełnić z uwagi na braki w dokumentacji upadłej przekazanej przez Zarząd (...) S.A.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,
2. przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących akta administracyjne sprawy - na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego sprawy oraz treści zaskarżonej decyzji Prezesa UKE;
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 11 października 2018 r. Prezes UKE zawiadomił Powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie niedopełnienia przez niego obowiązku sprawozdawczego, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.), za rok 2017. Jednocześnie Pozwany pouczył Powoda o przysługujących mu prawach, w szczególności prawie do ostatecznego wypowiedzenia się w sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania ww. pisma. Pozwany wezwał również Powoda do przedstawienia danych dotyczących osiągniętego przez niego przychodu w 2017 r., niezbędnego do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej.

Powód nie przesłał organowi regulacyjnemu danych dotyczących osiągniętego przychodu w roku 2017.

Powód przy piśmie z dnia 27 grudnia 2018 r. przekazał Prezesowi UKE postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w przedmiocie ogłoszenia jego upadłości. Powód nie przekazał natomiast Prezesowi UKE danych dotyczących przychodu osiągniętego przez (...) S.A. w upadłości w 2017 r., zwana dalej także „Spółką”, a także nie przekazał danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za 2017 r.

W związku z nieprzekazaniem przez Stronę danych o wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. oraz przy braku innych informacji o przychodach Strony, Prezes UKE na podstawie art. 210 ust. 3 Pt ustalił w sposób szacunkowy podstawę wymiaru kary pieniężnej w wysokości równej kwocie (...) zł stanowiącej minimalną wartość przychodów ustalaną w sposób szacunkowy zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 P.t.

W dniu 28 grudnia 2018 r. pozwany wydał zaskarżoną decyzję.

Spółka nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że kwestią bezprzedmiotową jest okoliczność, że powód jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE. Przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist obowiązek sprawozdawczy dotyczył powodowej spółki, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 27 P.t. W 2017 r. spółka była wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Z kolei odnosząc się do pierwszego zarzutu, tj. naruszenia art. 343 ust. 2 prawa upadłościowego poprzez wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej za naruszenie obowiązków sprawozdawczych za 2017 r. skutkujące tym, iż należność z kary pieniężnej należałoby spłacić w pierwszej kolejności, jako koszty postępowania, zgodnie z art. 230 ust. 1 prawa upadłościowego – należy go uznać za nieuzasadniony i całkowicie chybiony, albowiem nie odnosi się do istoty niniejszego postępowania. Podkreślenia wymaga, że przepis art. 343 ust. 2 Prawa upadłościowego zajmuje się problematyką zaspokajania z masy upadłości kosztów postępowania upadłościowego oraz innych zobowiązań masy upadłości, o których mowa w art. 230 ust. 2 Prawa upadłościowego, a zatem nie dotyczy problematyki nakładania kar pieniężnych przez Prezesa UKE, albowiem zgodnie z treścią art. 343 ust. 2 ww. ustawy „Z masy upadłości zaspokajają się w pierwszej kolejności koszty postępowania, a jeżeli fundusze masy upadłości na to pozwalają - również inne zobowiązania masy upadłości, o których mowa w art. 230 ust. 2, w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum”.

Wskazać również należy, że przepisy ustawy – Prawo telekomunikacyjne nie wykluczają możliwości nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 209 ust. 1 P.t., na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który został postawiony w stan upadłości. Upadłość podmiotu nie zwalnia bowiem od możliwości nałożenia kary pieniężnej przez organ regulacyjny. Przepisy Prawa telekomunikacyjnego, jak również przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nie są podstawą do przyjęcia, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, postawiony w stan upadłości, zwolniony jest z wykonywania obowiązków sprawozdawczych wobec Prezesa UKE, w tym obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Z kolei przedmiotem decyzji jest nałożenie kary pieniężnej za delikt administracyjny, który wystąpił w 2018 r. na skutek upływu w dniu 31 marca 2018 r. terminu na wykonanie obowiązku sprawozdawczego, za rok 2017, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, a który to delikt zdefiniowany jest w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. W związku z tym, nie dotyczy kwestii kolejności zaspokajania z masy upadłości określonych wierzytelności, na co słusznie zwrócił uwagę pozwany w odpowiedzi na odwołanie. Spółka nie przekazała Prezesowi UKE wymaganych prawem danych za 2017 r., zaś ogłoszenie upadłości tej Spółki i ustanowienie Syndyka nastąpiło po tym fakcie, tj. w dniu 24 sierpnia 2018 r. Jednakże wbrew twierdzeniom odwołującego, okoliczność nie przekazania przez spółkę Syndykowi kompletnej dokumentacji nie miała wpływu na zaniechanie przez Spółkę wykonania obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za rok 2017 i dla ustalenia tego faktu nie miała znaczenia, albowiem w istocie naruszenie przedmiotowego obowiązku sprawozdawczego zostało stwierdzone, co dodatkowo nie było przez spółkę kwestionowane.

Niniejsze postępowanie toczy się na podstawie art. 206 ust. 1 - ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1954 ze zm.) przed Prezesem UKE na podstawie przepisów k.p.a., ze zmianami wynikającymi z ustawy o wruist, natomiast Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznając tego rodzaju sprawę zasadniczo powinien brać pod uwagę stan faktyczny i stan prawny z daty wydania zaskarżonej decyzji (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt III SK 76/13, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt III SK 11/15). Wobec wejścia w życie w dniu 12 grudnia 2018 r. ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 1118), dokonała ona zmiany m.in. art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. Jednocześnie jednak w myśl art. 12 tej ustawy do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przedmiotowej ustawy, dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarczenia dokumentów zawierających takie informacje, jak również w przypadku nie udzielenia informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, podmiot zobowiązany podlega karze pieniężnej zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. Oznacza to, że niezachowanie

przedmiotowego terminu do przekazania danych, przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, również podlega karze pieniężnej, o jakiej mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t.

Spółka nie wypełniła obowiązku sprawozdawczego, o którym w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za rok 2017, w terminie przewidzianym prawem. Podkreślenia również wymaga, że sam Powód nie kwestionuje tego, iż Spółka dopuścił się przedmiotowego deliktu administracyjnego. Oznacza to, że istniały zarówno podstawy prawnej, jak i podstawy faktyczne do nałożenia kar pieniężnych za uchybienie obowiązkowi sprawozdawczemu za rok 2017, w związku z czym brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 209 ust. 1 P.t., kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

W myśl ust. 1a wskazanego przepisu kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Jak wskazuje treść powołanego wyżej przepisu, jednym z obowiązków ustawowych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest obowiązek dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą, w związku z obowiązkiem sprawozdawczym, określonym przepisem art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm.)

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (wruist) Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Z kolei w myśl ust. 2 art. 29 ustawy o wruist, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiającym kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny wpisany do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE, był zobowiązany do przedłożenia Prezesowi UKE danych o których mowa w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017.

Przepis ten jest przepisem prawa materialnego, a przekroczenie ustawowego terminu do złożenia sprawozdania nie podlega przywrócenia i bez względu na winę, bądź jej brak, przy złożeniu niepełnych informacji, naruszający ten przepis podlega karze pieniężnej.

Powód w związku z tym ponad wszelką wątpliwość wypełnił swoim zachowaniem dyspozycję art. 209 ust. 1 P.t., albowiem nie przekazał danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 wruist. Zgodnie z art. 209 ust. 1a P.t. za dopuszczalnością nałożenia kary przemawiają czas trwania, zakres naruszenia i skutki prawne naruszenia.

Podkreślenia wymaga, że przekazywanie Prezesowi UKE danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 2 wruist, ma zapewnić stworzenie warunków rozwoju i wykorzystywanie nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, m.in. poprzez likwidację barier, poprawę dostępu do gruntów, budynków w procesie inwestycyjnym, poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, przyczyniając się w ten sposób do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych i zapewnienia użytkownikom końcowym świadczenia usług najwyższej jakości. Niedopełnienie przez powoda obowiązku sprawozdawczego za rok 2017 utrudniło zatem pozwanemu realizację powyższych obowiązków, jak również mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych. Zaznaczenia wymaga, że Prezes UKE dla celów prawidłowego przeprowadzania inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej, udostępnił i administruje systemem informatycznym, którego funkcjonalność ma za zadanie usprawnić proces przesyłania danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 wruist, również ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilości w raportach składanych przed zobowiązane do tego podmioty, w tym powoda.

Naruszenia polegającego na nieprzekazaniu Prezesowi UKE danych wg stanu na dzień 31 grudnia 2017 r., o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist), w kontekście przesłanki zakresu naruszenia, którego dopuściła się Strona prowadziło do utrudnienia realizacji wyżej wskazanych obowiązków Prezesa UKE, a w szczególności mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej, nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym, w tym wykluczonym cyfrowo, usług telekomunikacyjnych. Tym samym zakres naruszenia po stronie spółki należało uznać jako znaczny.

Wypełnienie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist jest niezbędne m.in. w celu realizacji zadań powierzonych UKE w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020. W ramach prowadzonej przez Prezesa UKE inwentaryzacji usług infrastruktury telekomunikacyjnej oraz opracowanej na jej podstawie analizy dostępu do usług szerokopasmowych połączonej z wieloaspektową oceną ekonomiczną opłacalności rozpoczęcia inwestycji identyfikowane są obszary wymagające udzielenia wsparcia na rozwój infrastruktury szerokopasmowej w ramach POPC. Dla celów prawidłowego przeprowadzenia inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej Prezes UKE udostępnił i administruje systemem teleinformatycznym SUS, którego funkcjonalności mają za zadanie usprawnić proces przesyłania danych o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w tym ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilość w raportach składanych przez podmioty do tego zobowiązane. Dlatego też w ocenie Sądu, każdy przypadek nieprzekazania Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist wpływa na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Nieprzekazywanie przez podmioty zobowiązane wymaganych danych znacznie utrudnia Prezesowi UKE typowanie obszarów, na których istnieje zapotrzebowanie na udzielenie wsparcia ze środków pochodzących z POPC. Istnieje zatem duże prawdopodobieństwo, że może dojść do udzielenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu nieuzasadnionej pomocy publicznej, tj. udzielenia wsparcia finansowego na obszarze zgłoszonym jako biała plama, na którym faktycznie istnieje już sieć telekomunikacyjna

i istnieje możliwość świadczenia usług - co będzie konsekwencją nieprzekazania Prezesowi UKE danych wymaganych na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy o wruist. Regulacje zawarte w przepisie art. 29 ustawy o wruist ustanawiają podstawę prawną do przeprowadzenia przez Prezesa UKE dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwentaryzacji przedstawiającej pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi, zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem pokrycia łączami światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi. Inwentaryzacje przedstawiające aktualne pokrycie infrastrukturą szerokopasmową są podstawowym narzędziem zalecanym przez Komisję Europejską oraz stosowanym powszechnie w innych państwach Unii Europejskiej, jako punkt wyjścia do wszelkich interwencji publicznych w sektorze telekomunikacyjnym, w szczególności umożliwiającym zlokalizowanie tzw. obszarów białych, szarych i czarnych, a w konsekwencji przyczyniającym się do zapewnienia użytkownikom końcowym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej usług telekomunikacyjnych na najwyższym poziomie.

W związku z możliwością wystąpienia wysoce niepożądanych skutków naruszenia polegającego na przekazaniu Prezesowi UKE niepełnych danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, wg stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. uzasadniają wymiar kary określony niniejszą decyzją.

Prezes UKE ustalając wymiar kary, jest zobowiązany oprócz ustalenia zakresu naruszenia, wziąć pod uwagę całokształt okoliczności związanych z prowadzoną przez Stronę działalnością gospodarczą, uwzględniając w szczególności sposób wykonywania ustawowych obowiązków oraz fakt wystąpienia ewentualnych naruszeń w tym zakresie. Należy bowiem podkreślić, iż w przypadku ustalenia pozytywnego stosunku do obowiązującego porządku prawnego, wykonywania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków ustawowych, a także braku naruszeń i wcześniejszych kar, tj. okoliczności mających bezpośredni wpływ na wymiar kary, Prezes UKE zobowiązany jest odpowiednio zmniejszyć wysokość kary pieniężnej.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej Prezes UKE wziął pod uwagę dotychczasową działalność Strony, a w szczególności fakt, że Strona, nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE. Biorąc pod uwagę powyższe, należało stwierdzić, że omawiana przesłanka przemawiała za złagodzeniem wymiaru kary pieniężnej.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 P.t. wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uzależniona została także od jego możliwości finansowych.

Zgodnie z treścią art. 210 ust. 1 P.t. maksymalna wysokość kary stanowiła kwotę (...) zł, co stanowi 3% podstawy wymiaru kary.

W związku z nieprzekazaniem przez Stronę danych o wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. oraz przy braku innych informacji o przychodach Strony, Prezes UKE na podstawie art. 210 ust. 3 P.t. ustalił w sposób szacunkowy podstawę wymiaru kary pieniężnej w wysokości równej kwocie (...) zł, stanowiącej minimalną wartość przychodów ustalaną w sposób szacunkowy zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 P.t. Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności, a w szczególności fakt niewykonania przez Stronę w toku postępowania obowiązku dostarczenia danych za rok 2017 wymaganych zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE danych wg stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. (co również miało wpływ na wysokość kary), Prezes UKE ustalił wysokość kary na kwotę 3.000 zł, za rok 2017, która mieści się w określonych ustawą granicach 3% przychodu Strony.

Z tego względu, nałożona na powoda kara w wysokości po 3.000 zł jest w ocenie Sądu adekwatna do zakresu poszczególnych naruszeń. W ocenie Sądu, pozwany prawidłowo uwzględnił również okoliczności łagodzące mające wpływ na wysokość wskazanej kary, albowiem strona ostatecznie dopełniła przedmiotowego obowiązku, jak również pozwany uwzględnił okoliczność łagodzącą, że strona powodowa nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 P.t., jak wskazał Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610, jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą m.in.: wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej

infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele”. W konsekwencji powyższego Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej przedmiotową decyzją jest relatywnie niska, z uwzględnieniem okoliczności, że powód nie był wcześniej karany, ale też adekwatne do zakresu naruszeń. Zdaniem Sądu nałożona kara pieniężna będzie odczuwalna dla powoda na tyle, by spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się w przyszłości do obowiązującego porządku prawnego, jak również wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Zdaniem Sądu, każdy przypadek przekazania nieprawdziwych, czy niepełnych danych, o których mowa w powołanym przepisie, wpływa negatywnie na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Wobec tego brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 189f § 1 k.p.a., albowiem zgodnie z jego treścią, organ administracji publicznej w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Ze względu na wagę naruszenia wyższą niż znikoma, wobec stanu faktycznego niniejszej sprawy, brak jest możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Pozwany nie wykazał zasadności przyznania wynagrodzenia w wysokości wyższej niż stawka minimalna.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński